

ΑΝΑΦΟΡΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΤΡΑΓΙΚΗ

Πρὸς τὸν ὑπερεκλαμπρότατον φανταστικοτραγικὸν Ἀρχαίλου τῶν βασιλικῶν ἀνακτόρων τῶν τε ἐν Ἀθήναις καὶ Κερκύρα ἅμα τε καὶ ἐξοχικῶν ἐπαύλειων τῶν ἐν Πεταλειοῖς νήσοις καὶ τῶν ἡμιτελῶν ἀνακτόρων τῶν ἐν τῇ Πελοποννησιακῇ Τριπόλει καὶ τῶν μελλόντων ἀνεργεθῆναι Διαδοχικῶν ἀνακτόρων οὐ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν πέραν τῶν Χαφτειῶν καὶ τουρτεῦθεν τῶν Πατησιῶν, ὡσπερ καὶ τῶν ἐν τῇ Πειραικῇ χερσονήσῳ θερινῶν ἀνακτόρων κτλ. ἐξοχώτατον κύριον κύριον Σαχίνην, γαυαρχὸν ξηρᾶς μὲν νῦν, θαλάσσης δὲ πρώην, γενναϊότατον καὶ πολέμπευρον ἄνδρα, ἱππότην Μεγαλόσταυρον καὶ ἄλλων ξένων παρασήμων ἀγνώστων μοι ἐπὶ τοῦ παρόντος κάτοχον καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Ἐρταῦθα I. A. X. καὶ ἰδιαιτέρον ἀπόρρητον.

Σεπτὲ ἄνερ ἀνερῶτατε πάντων !

Δεῖ δὲ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ἀδικούμενον στέντωρος φωνῇ τὰ δίκαια αὐτοῦ ἀνακρᾶσαι. Καὶ ἐν πρώτοις. Ὡς βεβαίως καὶ ὑμεῖς θὰ ἐμάθατε ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν μέλλει δοθῆναι παραστάσεις δύο ἐν τοῖς ἀνακτόροις, καὶ δὴ κωμωδιῶν ἀπασῶν.

Δρῶντα πρόσωπα τυγχάνουσι τούτων Δ. Κορομηλᾶς τε, Βυζιηνὸς τις καὶ ἄλλοι τινες κρυπτόμενοι τό γε νῦν ἐξ αἰδούς, ἔργα δὲ διδαχθησόμενα εἰσὶ αὐτὰ ταῦτα τῶν κυρίων τούτων ἔργα, τῆς ἐμῆς «Μάρτυρος Αἰκατερίνης» καὶ τοῦ ζηλοτύπου συζύγου αὐτῆς, δράματος πρωτοτύπου, φανταστικοτραγικοῦ, λίαν διδακτικοῦ, εἰς πράξεις πέντε ὑπὸ Ἀνδρέου Σ. Δὲ Κάστρου κόμητος Κερκυραίου, οὐ οὐδεμία παράστασις ἢ ἀνατύπωσις ἐπιτρέπεται ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγραφέως, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἢ παράστασις αὐτοῦ χάριν ἐθνωφελούς σκοποῦ καὶ ἀφιερωμένου Ὀλγᾶ τῇ σεπτῇ Μ. Βασιλίσση τῆς Ἑλλάδος μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ» οὐδόλως ληφθεῖσης ὑπ' ὅσιν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει τῶν παραστάσεων.

Ἐν δευτέροις, κ. Ἀρχαίλυε, ἐπὶ τῆς διδαχθησομένης κωμωδίας τοῦ κ. Κορομηλᾶ ἔχω φέρειν πλείστας διαμαρτυρήσεις. Καὶ γὰρ τὸ ἔργον αὐθημερὸν ἐποιήθη ὡσεὶ νὰ ἦτο μακρόνιον, πρὸς διασκελισμὸν τῆς ἐμῆς Μάρτυρος Αἰκατερίνης καὶ τοῦ ζηλοτύπου συζύγου τῆς, οὔσης ἔργον βαθυτάτων μελετῶν φανταστικοτραγικῶν καὶ λίαν διδακτικῶν, ὡς δύνασθε ἄκρῳ δακτύλῳ ἀψασθαι αὐτῆς ἐκ τῶν δὲ τῶν ἀποσπασμάτων: «Ἰωάννης. Ἴδου τὰ ἐπιπλά πωλοῦνται ὅλα μὲ τὴν κουτουράδα. Βενιαμίν. Πόσα νὰ σοῦ δώσω. Ἰωάν. 1500 φλωριά. Βεν. Σοῦ δίνω μόνον 500. Ἰωάν. Μωρὲ γιάσου, φαίνεται σήμερα νὰ καθάρισες κρεμύδια καὶ δὲν βλέπεις. Βεν. Νὰ σοῦ δώσω 800. Ἰωάν. Βρὲ Βενιαμίν, μὲ παραφούρξισες, δὲν τὰ πωλῶ. Βεν. Νὰ σοῦ δώσω 900; Ἰωάν. Μωρὲ Βενιαμίν μ' ἐπνίξες, θὰ σκάσω σὰν τουλοῦμι. Βεν. Ἐγὼ δὲν ἐπνίξα γάτα, ὄχι ἄνθρωπο, κτλ.

Σὰς ἐρωτῶ ἤδη, κ. Ἀρχαίλυε, τοιαύτας φανταστικοτραγικὰς ἰδέας δύναται ποτὲ ὁ κ. Κορομηλᾶς νὰ συλ-

λάβῃ ἢ κἂν νὰ ἐννοήσῃ; Ἐπειτα τί εἰς Κορομηλᾶς ἀπλοῦς, ἐνώπιον ἐνὸς κόμητος;

Ἐν τρίτοις. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀπαγγελίας τίς οὗτος ὁ Βυζιηνὸς ὁ διεκδικῶν πρωτεῖα ἐπαγγελικὰ; Ἐνας μηχανουργὸς στίχων ξιφιλ φιφιλ μπαλέρ, ἔλ μπαλέρ, μπαλέρ. Εἰς καταγκιόζ μπερντὲς, ὅστις θελήσας νὰ μ' ἀπομιμηθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Βασιλείου Μελᾶ, ἀντὶ ἀπαγγελίας ἀπεμιμήθη τὰς φωνὰς τῶν ζῶων, τοῦ γαϊδάρου, τοῦ πετεινοῦ, τοῦ χοίρου, τῆς γάτας καὶ ἄλλων τετραπόδων καὶ ἄκουες ἐκεῖ, γκάαρ, γαῦ γου, νιάου νιάου, κουκουρούκου κτλ. Ἐνῶ ἐγὼ μόνον τὰς ἀνθρωπίνους φωνὰς ἀπομιμοῦμαι ἀμιμήτους, καὶ δύναμαι καὶ τὸν γέρω νὰ κάμω καὶ τῆς γρηᾶς τὸ πρόσωπον νὰ παίζω καὶ τῆς νέας καὶ τοῦ νέου καὶ τοῦ φαρούτη καὶ τοῦ παιδιοῦ ἀκόμη. Οὕτως ἐν τῷ προσώπῳ μου δύνασθε νὰ ἔχετε ὅλα τὰ πρόσωπα, ἀρσενικὰ τε καὶ θήλυκά.

Φέρων λοιπὸν, κ. Ἀρχαίλυε, ὅλα ταῦτα πρὸ ὀφθαλμῶν σας, ἐξαίτουμαι ἐν τῇ δοθησομένῃ ἐν τοῖς ἀνακτόροις παραστάσει νὰ προτιμηθῇ ἡ Μάρτυς Αἰκατερίνη μου μετὰ τοῦ ζηλοτύπου συζύγου τῆς ἢ καὶ ἄνευ αὐτοῦ, ἂν θέλετε νὰ τοὺς κάματε διαζύγιον, ν' ἀποδιωχθῇ ὁ ζωόφωνος Βυζιηνὸς καὶ ἀντ' αὐτοῦ κληθῶ ἐγὼ καὶ ἀναλάβω ἐν τῷ προσώπῳ μου νὰ παίζω ὅλα τὰ πρόσωπα, ἄλλως διαμαρτύρομαι καὶ σὰς καθιστῶ ὑπεύθυνον διὰ τὰς συνεπείας.

Ταπεινόςτατος θεράπων

Ἀνδρέας δὲ Κάστρος, κόμης

ΚΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

I

Ἐνοήσατε τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ πατρίς καθ' ἐκάστην ἐπαισθητῶς ὀλισθαίνει ἐγγιζούσα σήμερον εἰς τοῦ κρημοῦ τὰ χεῖλη; Γνωρίζετε τοὺς πρωτουργοὺς ἐργάτας τοῦ κακοῦ τούτου; Εἴσαθε σεῖς, οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ γενόμενοι ἐκ καλῆς πίστεως ἀπὸ ἐτῶν θύματα—σεῖς, οἱ πίπτοντες ἐκ πλάνης ἔκτοτε διαρκῶς εἰς παγίδα, ἣν ἔχει στήσει ὄρισμένος κύκλος ἀνθρώπων, καταλαμβανόντων ἐκ περιτροπῆς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐχόντων ὡς θεμελιώδη ἀρχὴν ἐν αὐτῇ μὲν τὸ διορίζω, παῶ, μεταθέτω, σπαταλῶ καὶ φαρτριάζω, ἐκτὸς δ' αὐτῆς τοὺς στεγαγμοὺς, τὰς διαμαρτυρήσεις διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, τὸν μὴ μοῦ ἄπζου πατριωτισμὸν, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας.

Ναί! καὶ ἰδοὺ τὸ κύριον αἴτιον τῆς ἐθνικῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ ἐν γένει μάρασμοῦ τοῦ τόπου— ἡ πάντοτε δηλ. ἐθνοκτόνος συμπεριφορὰ αὐτῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Λοιπὸν τί πρέπει νὰ πράξωμεν πρὸς θεραπείαν θὰ μὲ εἴπητε;

Μ' ἐρωτᾶτε, ἀφοῦ σὰς ὑπέδειξα τοὺς αἰτίους καὶ ἐν τούτοις ἐναλλάξ καὶ διαρκῶς διοικούντας, ἀγτί νὰ πεισθῆτε, ὅτι εἶνε ἐγκλημα πλέον ἢ διὰ τῆς ψήφου ὑμῶν